

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا
وَآخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

48 Onlara gösterdiğimiz her bir mûcize diğerinden daha büyüktü. Sapıklıktan, küfürden vazgeçip hakka, doğru yola dönerler ümidiyle, onlara ikaz edici nitelikte, kıtlık, tûfan, çekirge istilâsı, ürün noksanlığı gibi cezalar verdik.

وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

49 Onlar azâbı görünce, Mûsâ'ya:

“- Ey bilge kişi, sende olan ahdi, sana verdiği sözü hürmetine, bizim için Rabbine dua et. Biz de doğru, hak yolu tercih edeceğiz” dediler.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿٥٠﴾

50 Fakat azâbı, kendilerinden kaldırdığımız zaman, hemen sözlerinden döndüler.

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾

51 Firavun, kavmi içinde:

“- Ey kavmim, Mısır'ın hâkimiyeti ve bu ülke ve şu köşkümün altından akıp giden ırmaklar benim değil mi? Hâlâ görmüyor musunuz?” diye seslendi.

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾

52 “- Yoksa ben, şu zavallıdan, neredeyse meramını anlatamayan şu adamdan, daha hayırlı değil miyim?”

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾

53 “- Eğer onun dedikleri doğru ise, üzerine altın bilezikler atılmalı veya kendisiyle beraber, onu tasdik eden melekler gelmeli değil miydi?” dedi.

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾

54 Firavun, küçümseyerek sindirici bir bakışla kavmine bir göz gezdirdi. Onlar da Firavun'a boyun eğdiler. Çünkü onlar doğru ve mantıklı düşünmeyi terkeden, fâsık, âsî, bozguncu bir kavimdi.

فَلَمَّا أَسْفُونَا ائْتَمَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

55 Nihayet bizi, gazaba getirdikleri zaman, onlara lââyık oldukları cezayı verdik. Hepsini denizde boğduk.

فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾

56 Onların dinî hakikatlara, insanî ve ahlâkî değerlere ilgisizliklerini ve düşmanlıklarının doğurduğu sonuçları, gelecek nesiller için ibretli bir tarih ve ders alınacak bir örnek haline getirdik.

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾

★ **57** Meryem'in oğlu Îsâ'dan söz açılınca, kavminin, bir delil bulduklarını sanıp, insanların iman etmesine mani olacaklarına sevinerek, gülerek yaygarayı bastıklarını görürsün.

وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

58 “- Bizim ilâhlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?” diyorlar. Bu misâli, hak yoldan uzaklaşırken kazandıkları mücadele metodunu sana karşı kullanmak için ortaya attılar. Aslında onlar, bâtılın savunuculuğunu yapan azılı, hasım bir toplumdur.

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾

59 Îsâ, sadece, kendisine nimetler ihsan ettiğimiz ve İsrâiloğulları'na ibret olarak, örnek olarak gösterdiğimiz Allah'ı ilâh tanıyan, candan müslüman olarak Allah'a bağlanan, saygılı bir kuldur.

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

60 Eğer bizim sünnetimizin, düzenimizin yasaları içinde, irademizin tecellisine uygun olsaydı, sizin içinizden, yeryüzünde yerinize geçecek, size halef olacak melekler hazırlardık.